

H E T W E R E L D B E E L D

P R O G N O S E.

Achtste Les.

A. Het opzetten van een prognose.

Aannemende dat wij een prognose willen maken voor meer algemene toestanden en condities, zo zullen wij veelal niet kunnen volstaan met de anders vaak zeer behulpzame diagrammen der astrologie. Wij hebben nl. te rekenen met de massa als een traag element. En bij de ontleding van toestanden mogen wij ons dan ook rustig aanpassen bij al hetgeen in het nabije verleden juist bleek. De opzet van een prognose dient dan ook als volgt te geschieden.

1. Wij omschrijven zo juist en nauwkeurig mogelijk het onderwerp, waarover wij een reeks van toekomstige ontwikkelingen zouden willen voorzien.
2. Wij omschrijven zo goed als het ons mogelijk is de karakters en mentaliteit van de groepen, groeperingen of landen, die een hoofdrol spelen in deze prognose.
3. Wij trachten zo goed mogelijk weer te geven welke kleinere groeperingen, zonder partij gekozen te hebben voor één der blokken, mede gemoeid zijn in de ontwikkeling, die wij volgen.

Hebben wij dit gedaan, dan hebben wij a.h.w. het slagveld omschreven. De karakterdefinitie, die wij zo goed mogelijk hebben gegeven, moet natuurlijk ontleend zijn aan kenbare feiten en tendenzen.

Gaat het over een bevolkingsgroep of volk, dan is het altijd prettig als je inzicht kunt krijgen in de belangstelling van dat volk. En daarbij kunnen couranten, tijdschriften, artikelen, maar ook de daar gemeenlijk geproduceerde literatuur ons van dienst zijn.

Ook vinden wij houvast aan de kunst. De kunst is - zelfs indien zij met strenge hand wordt geleid - toch altijd enigszins een uiting van het karakter van het volk. Ook dit zullen wij erbij moeten betrekken.

In de moderne tijd is het verder belangrijk te overzien, welke technische ontwikkelingen een bepaalde staat, groep of groepering heeft doorgemaakt in de laatste tijd en gepubliceerd. Dat laatste is belangrijk - "en gepubliceerd". Want zoals u misschien weet wordt tegenwoordig een uitvinding pas dan gepubliceerd, wanneer men al een betere als top-secret heeft kunnen classificeren. Wij hebben nu de gegevens en gaan vervolgens over tot punt B. van onze prognose.

B. Het ontleden van tendenzen.

Nu hebben wij al eens gesproken over die verschillende cycli, die op aarde voorkomen. Het zal ons niet mogelijk zijn om alle cycli onmiddellijk weer te geven. Aan de hand van de historie kunnen wij echter bepaalde parallellen trekken.

Het eerste wat wij dus doen, is zoeken in welke periode we ongeveer

gelijksoortige toestanden hebben gekend en welke daarbij belangrijk waren. Hebben we dit gedaan, dan hebben wij dus aangegeven op welke basis wij het probleem gaan beschouwen. De cyclische verschijnselen, op deze manier uitgedrukt, geven ons verder de mogelijkheid om tendenzen te splitsen. Laat ons niet vergeten, dat bij elk een grotere massa omvattend probleem altijd belangrijk en van zeer grote invloed zijn: economische verhoudingen, geloofsverhoudingen, politieke verhoudingen; verder: machtsverhoudingen en ogenblikkelijke bondgenootschappen.

Bij die bondgenootschappen wil ik u erop wijzen, dat voor ons een bondgenootschap alleen dan waarde heeft, wanneer het voor een kortere termijn wordt gesloten. In een dergelijk geval geeft de groep dus aan (het kan ook een compagnonschap of vennootschap zijn zelfs), dat in deze korte termijn het inderdaad belangrijk is dit bondgenootschap te handhaven. De partijen die het zo afsluiten vertellen ons eigenlijk met andere woorden: Wij zullen ons daar wel aan houden, want voorlopig hebben wij dit nodig. Echter alle verdragen, die voor 99 jaar of zelfs voor eeuwig worden gesloten, daar knipogen wij eens een keer tegen en dan zeggen we: scheurpapier. Dat leer je in de moderne politiek: zodra iemand met een ander een verdrag voor eeuwig sluit of voor 99 jaar b.v., staat hij klaar om die ander een dolk in de rug te steken op het ogenblik dat hij niet kijkt.

Zo hebben we dan door het beschouwen van deze gegevens alweer een beetje verder inzicht gekregen. Maar wij zijn er nog niet, want onze opstelling vraagt nog iets anders. Het is voor ons nl. onmogelijk een prognose zo maar te stellen zonder meer. Wij moeten feiten hebben, waaraan wij houvast hebben. Wij zoeken daarom in de gegevens die wij nu verkregen hebben eerst naar de practisch onmiddellijk kenbare verschijnselen, die wij in de toekomst kunnen verwachten. Deze worden dus als contrôlepunt aangehouden. Soms blijkt dat we twee of drie verwachtingen kunnen hebben; meer zijn het er zelden. Dan zullen we elk van deze drie verwachtingen gebruiken als basis voor een extrapolatie.

Ik neem nu natuurlijk aan, dat wij een dergelijke prognose maken voor eigen gebruik. Als je haar voor de krant maakt, dan geeft het niet wat erin staat, als je maar zorgt dat het sensationeel genoeg is. Een enkeling maakt daar wel eens een uitzondering op, maar dat zijn over het algemeen degenen, die een prognose geven op meer paranormale basis. Wij echter zoeken hier naar een persoonlijk inzicht in de komende ontwikkeling.

Door nu te zien welke van de testgevallen vervuld of benaderd worden kunnen wij vaststellen welke extrapolatie bruikbaar zal zijn. Dat kan ons in vele gevallen twee tot drie maanden kosten. Maar goed. Als dit gaat om een zeer belangrijk iets (een economische ontwikkeling voor de komende jaren, de mogelijkheid van een oorlog etc.) is het de moeite waard die drie maanden af te wachten om zekerheid te verkrijgen.

Wij gaan nu vervolgens over tot het opstellen van onze prognose. En deze prognose zelf wordt dan als volgt altijd geformuleerd. (Dit moet u goed onthouden, want het is gemakkelijk.):

Onder het eerste hoofde breng je: op dit ogenblik voor jou vaststaande feiten.

Onder het tweede hoofde: de daaruit te verwachten ontwikkelingen.

Onder het derde hoofde: de astrologische punten van betekenis voor staten of volkeren in de prognose betrokken.

Onder het vierde: alles wat je weet omtrent de tijdsycli, die wij zo even al bekeken hebben.

Nu hebben wij dus een overzicht. Wij zien de gebeurtenissen staan, maar wij hebben ook een tijdsbepaling; daarvoor heeft de astrologie gezorgd. Wij zien verder in hoeverre versterkende of verzwakende tendenzen te verwachten zijn aan de hand van cyclische verschijnselen. Het is ons dan met een zekerheid van 80 tot 90 % mogelijk op grond van het gestelde een werkelijke prognose te ontwikkelen, die ook uitkomt. Er blijft natuurlijk altijd een percentage onzekerheid. Dat percentage onzekerheid kun je wel omzeilen, maar dan moet je andere krachten gaan inschakelen. Van menselijk standpunt is het niet mogelijk om een grotere zekerheid in prognose te verkrijgen dan gemiddeld 60 tot 65 %. Dat is het z.g. wetend gokken.

Uitgaande van bepaalde occulte wetenschappen als astrologie enz. komen wij (mede werkende met waarschijnlijkheidsrekening) dus tot de genoemde 80 %. Indien wij echter daarbij nu ook nog kunnen inschakelen hetzij het persoonlijk contact met het cosmisch geheugen, hetzij een contact met een entiteit, die daartoe toegang heeft, dan is het ons mogelijk van de door ons gedefiniëerde punten vast te stellen of, hoe en wanneer zij zullen plaatsvinden.

Er zit echter een "maar" bij. Wij kunnen uit het cosmisch geheugen alleen dan bevestiging van prognose verkrijgen, indien het gestelde met ons persoonlijk in direct verband staat en dan alleen in zoverre dit persoonlijk verband in de gebeurtenissen gehandhaafd blijft, dan wel - en daar zit eigenlijk het haakje - daar, waar wij een persoonlijk verkrijgen stellen boven al het andere. Er is dus een zekere honger of nood noodzakelijk..

Nu heb ik hiermee dus het idee van de prognose wel omschreven. Maar wat heb je aan een reeks artikelen, als je niet ook probeert over te gaan tot het stellen van praktische regels. Er zijn altijd korte weggetjes, die je al direct helpen bij het bepalen van verdere ontwikkelingen. Ik heb er zo een enkele genoemd. Ik heb u nl. gezegd: Een verdrag voor eeuwig gesloten is een verdrag dat kort duurt. Een verdrag voor korte tijd gesloten zal in 99 ten 100 gevallen inderdaad vervuld worden.

Dan onthouden wij verder: Elk verdrag dat de autonomie van een groep, van een volk of van een regering zou aantasten, zal nooit voor 100 maar ten hoogste voor 50 % onder dwang van noodzaak vervuld kunnen worden.

Dan onthouden we ook: Geloofsuitingen hebben op de ontwikkelingen in de maatschappij en in de wereld een sterkere invloed dan de doorsnee-geloofsbelijdenis, kerkgang e.d. zouden doen verwachten. Er kan worden gesteld dat, indien er een deel van de bevolking protestant is, niet-belijdend, daar toch een zekere sfeer van Protestantisme heerst.

Dat wil zeggen, dat het merendeel van de kinderen uit deze gezinnen in hun later leven een bias hebben (bevooroordeeld zijn) in elke richting die met het oorspronkelijk milieu en de daar beleden godsdienst overeenstemt. Naarmate de gevaren groter worden, die in de maatschappij bestaan, zullen deze groepen pleiten voor een strengere handhaving van hun godsdienstige principes en hetgeen zij daaruit voor politiek en economie als les menen te mogen trekken.

Dan gaan wij verder stellen: Bij een prognose mag nooit de zuiverheid van een ideaal als criterium worden gesteld voor de mogelijke vervulling. Een ideaal vindt nl. zijn vervulling nooit. Zodra wij te maken hebben met een idealistische groep, kunnen wij rekenen dat ongeveer $\frac{3}{4}$ van de handelingen, door die groep gepleegd, zodanig in strijd zullen zijn met alle verdere eisen en ontwikkelingen van de wereld, dat daardoor alleen al mislukking wordt gewaarborgd. Hebben wij te maken met realisten, dan moeten wij er rekening mee houden, dat dezen volkomen volgens eigen belangen zullen handelen en dus

berekenbaar zijn, mits wij daarbij begrijpen dat hun werkelijke belangen en het als zodanig voorgestelde in vele gevallen verschillend zijn.

Voor prognoses in de toekomst (in het verleden was dat in mindere mate het geval, maar voor de toekomst is dat zeer sterk) moet verder rekening worden gehouden met het volgende:

Een werkelijk samengaan tussen blanken en kleurlingen is in de eerste 100 jaar praktisch onmogelijk en dus zeer onwaarschijnlijk. Al wat daarop zinspeelt of speculeert zal dienen te mislukken. Slechts een overheersing van één der partijen over de andere partij kan enige tijd gehandhaafd blijven. Waar de overheersing ophoudt, houdt het contact op. In de tweede plaats: Reken ermee dat tussen volkeren - maar vooral tussen verschillende rassen - haat de sterke factor is! Liefde kan weliswaar van persoon tot persoon worden uitgedragen, maar zal nimmer de betrekkingen tussen rassen kunnen regeren. De nadruk op verschillen zal de komende 3 à 400 jaar nog voldoende sterk blijven om beide rassen of verscheidene rassen van elkaar verwijderd te houden.

Dan nog een paar kleine tips, die het u misschien ook weer gemakkelijk kunnen maken.

Bij alles wat een groep van 100.000 mensen of meer betreft (dus dat kan voor een grote stad zijn) verwaarlozen wij elke periodiciteit beneden de 9 jaar. Dus we gaan pas van af de 9-jaar-cyclus (de 7-jaar-cyclus laten wij nog terzijde), de 63-jaar-cyclus enz. werken. De kleinere cycli nl. hebben zo verschillende werkingen op de leden van die groepen, dat ze elkaar praktisch opheffen voor zover het het geheel betreft.

Als wij zoeken naar een politieke prognose, dan zullen wij altijd moeten uitgaan van de psychologie van het volk.

Moeten wij uitgaan van het sentiment, dan zal onze prognose alleen toepasselijk blijken op religie.

Gaan wij uit van de dagdromen, het z.g. wensleven dat wij in het merendeel van het volk erkennen, dan komen wij altijd tot een vaststellen van economische verhoudingen en wijzigingen.

En dan nog één aardigheidje, dat u ook niet moogt vergeten: Hoe puriteinser een bepaalde groepering optreedt en zich voordoet, hoe zekerder kan worden gesteld, dat ze zedelijke verwarring en op den duur moreel verval veroorzaakt. Ook daar kun je rekening mee houden, want het maakt het je soms heel gemakkelijk om te zien wat er eigenlijk gaande is. Ik zal een paar voorbeelden geven, dat is misschien gemakkelijker.

Wij willen een prognose stellen op de ontwikkelingen in Nederland. Dan trekken wij deze allereerst politiek.

Politiek kan in Nederland worden gesteld, dat - ondanks een tijdelijke vooruitgang van conservatieve partijen en groeperingen - een eindoverwinning van een hervormd socialisme waarschijnlijk is. Politiek gezien - ik ga hier dus uit van het volk, wat ik daarin aan denken enz. erkennen - is Nederland realistisch genoeg om te begrijpen dat de huidige vorm van staatsbestel, zoals gepropageerd sedert de laatste wereldoorlog, op den duur niet houdbaar zal blijken te zijn. U kunt slechts zolang aan de meerderheid geven als er een minderheid is, van wie je nemen kunt. Houdt dat op, dan is de invloed op het volk verloren. Van idealisme is in beperkte mate - maar veel te weinig - sprake. Wij mogen dit zeker noch bij conservatieven noch bij socialisten verwachten. Hieruit zou voortkomen de verwachting dat de conservatieven meermalen nog (mogelijkerwijze nog 2 à 3 verkiezingen) een gelijk of zelfs licht toenemend aantal stemmen zouden kunnen verwerven.

Van de confessionele partijen en groeperingen weten we ook dat er een poging is op het ogenblik om een sterke religieuze binding tot stand te brengen. Zij zullen ook wat feller optreden. Het normale resultaat

zou zijn, dat een socialistische partij zich ternauwernood kan handhaven of zelfs iets moet laten vallen. Maar de confessionele partijen nemen te veel van de vrijheid - ook van hun eigen leden - weg. Ze willen u precies vertellen wat voor pantalons u moet dragen, hoe lang de damesrokken moeten zijn, welke film u kunt zien en welk liedje u moogt luisteren. Dit wordt op den duur niet aanvaard. Het gevolg zal zijn dat een socialisme, dat zich tot zuinigheid bekent, ongetwijfeld een steeds grotere aanhang zou kunnen gewinnen. Het zou deze alleen kunnen behouden door zijn beloften inderdaad voortdurend te vervullen. Wat de religie in Nederland betreft zou moeten worden opgemerkt, dat de grote strijd op het ogenblik niet wordt gestreden op het terrein der kerken, maar het gaat van de kerkelijken tegen b.v. de humanisten, dus de buitenkerkelijken.

Daarbij kan verder worden gerekend op de sentimenten. En die sentimenten zijn ondanks de schijnbare loszinnigheid - vooral in het zuiden - nog zeer sterk gebonden aan een regeerbare Almacht, een God, Die je van te voren vertelt, hoe het zal gaan, op Wie je je kunt beroepen en op Wie je al je lasten kunt afwentelen. Hoe verder wij naar het noorden gaan hoe minder dit Godsbegrip tot uiting komt, zodat wij zowel in Groningen, Friesland en Drente als ook in West-Friesland mensen vinden, die meer voor een rechtvaardige dan voor een liefdevolle God voelen. Deze sentimenten leiden tot een vormgeving. Is op het ogenblik de actie in de eerste plaats gericht tegen mensen, die kerkelijke functies in een ander, meer humaan vlak zouden willen trekken, zo zal men er niet aan kunnen ontkomen ook elkaar tegen te spreken. Gezien de gewoonte, die de Nederlander heeft om tot splijting en splitsing over te gaan, zou kunnen worden verwacht: een reeks van splitsingen in de minder goed georganiseerde kerkelijke alliantie van verschillende Protestantse geloven. Zelfs is het mogelijk dat zich hieruit een nieuw soort orthodoxie en vrijzinnigheid gaat ontwikkelen. Gebeurt dit echter, dan verliest deze groep zeer veel van haar invloed op het gebeuren in de staat.

Gaan wij kijken naar de katholieke kerk, dan zien wij dat de poging tot versterkte organisatie en dwang, die al steeds sterker kenbaar wordt, zeker moet liggen in een van onze bekende cyclische verschijnselen. En te oordelen naar wat wij in het verleden hebben gezien, zal dit een cyclus van 7 x 7 of 49 jaren zijn. 49 - dus bijna 50 jaren - van voortdurend pogen de touwtjes aan te halen is voor de Nederlandse mentaliteit niet te dragen. De katholieke kerk zal dus moeten beginnen met attracties. En met deze attracties zal zij voor velen van haar tot nu toe zeer intens gelovigen een zekere ontwaarding van geloof doen ontstaan.

De conclusie die hieruit te trekken is: Nederland gaat naar een grotere verdeeldheid, maar ook een grotere verdraagzaamheid op godsdienstig terrein, die echter pas over een 50-tal jaren volledig ontwikkeld zal zijn.

Er kan worden verwacht dat humanisme, grote vrijzinnigheid - ongeacht de kerken - daarbij een zeer belangrijke rol zullen gaan spelen. Ook kan worden verwacht dat geloofsgenezers, wonderdoeners e.d. in Nederland - ofschoon zij de eerste 6 à 7 jaren waarschijnlijk geweerd en misschien zelfs vervolgd zullen worden - op den duur mede hun stempeel gaan drukken op de geloofsbeoefening. Want de Nederlander is iemand, die graag wil bidden, maar hij wil er ook wat voor terugzien. De idee van "voor wat hoort wat" en "mijn geloof wordt beloond" zal voor zeer velen meebrengen de behoefte zich in de richting van het wonderdadige te bewegen. Dit betekent dat de theologische faculteiten een minder scherpe beheersing van het geloof tot stand zullen kunnen brengen dan zij wensen. Deze ontwikkeling zou zelfs liggen in een

12-jaar-cyclus, dus over 9 jaar. (Over 9 negen ongeveer moet die kenbaar zijn)

Maar met deze beide prognoses heb ik één ding over het hoofd gezien wan wat ik u heb geraden, nl.: neem voor die dingen eerst eens een kernproef, een proefpunt. De situatie, zoals ik die politiek en religieus heb ontwikkeld, kunnen wij nog eens even verder ontwikkelen. En dan gaan wij ons afvragen: wat zou nu politiek het meest belangrijk kunnen zijn? En dan stellen wij in de eerste plaats vast, dat een strijd - zoals wij die vooruit hebben gezien - met een langzame onderdrukking van de sterk socialistische tendenzen zou moeten leiden tot een zeer scherp socialistisch verweer en een poging zich te herstellen. En dit verweer zal klaarblijkelijk veel scherper zijn dan tot nu toe heeft plaatsgevonden. Aan de hand van de ontwikkelingen en de kleinere periodiciteiten zou ik deze periode moeten stellen op kort na het Kamereces. Voordien zijn er wel tekenen van, maar m.i. nog geen directe opstand.

Conclusie: indien de door mij geschetste politieke ontwikkelingen juist zijn, zal vermoedelijk rond oktober een heftige strijd in de Kamers uitbreken; waarschijnlijk gevolgd door pers-campagnes van verscheidene kanten, die mogelijkerwijze ook voor het Kabinet fataal kunnen worden, maar die in ieder geval een reeks van voorgenomen regeringshandelingen absoluut zullen torpederen.

Daar heeft u dus het contrôle-punt. Komt dat nu uit, dan kunt u zeggen: Wat wij nu berekend hebben over een periode van zo en zo lang, klopt ook.

Godsdienstig hebben wij het nog veel gemakkelijker. Als wij op het ogenblik zien, hoe enerzijds de gelovigen altijd erg royaal zijn met geld voor hun kerken, anderzijds minder royaal met hun tijd, zo moeten wij wel verwachten dat er acties zullen ontstaan van de kerken, waarbij zij trachten die kerkelijke gemeenschappen sterker dan tot nu toe bijeen te houden. Wij zullen hier moeten rekenen met acties, die waarschijnlijk al in juli beginnen (ook weer aan de hand van verschillende kleine cycli) en deze acties zouden moeten inhouden: pogingen het geloof te populariseren; het attractiever maken van kerkdiensten - en dan denk ik niet aan jeugddiensten, want dat is al gebeurd - maar voor volwassenen; het toevoegen van meer spectaculaire elementen; en mogelijkerwijze zelfs het organiseren voor elk die dit wenst (als deelnemer dus) van religieuze reizen tegen zeer lage prijzen, maar ook gemeenschappelijke maaltijden voorafgegaan door of gevolgd door een kerkelijke plechtigheid.

Van katholieke zijde meen ik inderdaad, dat wij deze reisjes en maaltijden - ook voor z.g. buitenkerkelijken - nog rond of vóór augustus mogen verwachten. Het toevoegen van attracties aan bepaalde....laten we zeggen hervormde, protestantse kerken zal waarschijnlijk iets langer duren. Maar we mogen toch algemeen verwachten, dat vóór Kerstmis ook daar al deze tekenen volledig kenbaar zijn: nl. een verschil in organisatie-kracht tussen Katholiek en Protestant, wanneer het op grotere schaal gaat.

U ziet, nu heb ik ook meteen die contrôle-punten erbij gehaald. Nu moet u niet van mij verlangen, dat ik al die andere afleidingen ook ga geven, ofschoon ik even voor u wil aanstippen in welke richting die eventueel zouden kunnen gaan.

Mijn prognose (politiek): Kabinet de Quay in gevaar door sterke socialistische oppositie, mogelijkerwijze zelfs val van het Kabinet. Daarnaast kan ik natuurlijk stellen een meerderheidsoverwinning door eenheid in het restant van de Kamer. Dit lijkt mij erg onwaarschijnlijk. Zou dit echter het geval moeten zijn, dan zouden we hiervan in de voorpostengevechten al kunnen genieten en zouden we misschien weer het

schouwspel zien van een hele Kamer-fractie, die de Kamer-vergadering verlaat.

De derde mogelijkheid is, dat er niets gebeurt. Maar als er nu werkelijk helemaal niets gebeurt en ze zo blijven doorsukkelen, dan zal er iets anders tot stand moeten komen. Dan zal nl. de enige oplossing zijn: een aanval van de niet-socialistische partijen - niet direct in gemeenschap maar toch wel in innige samenwerking - tegen de socialisten als schuldigen aan vele misstanden. Zou dat gebeuren, ja.... dan weten wij wat er gebeurt; dan krijgen we inderdaad ook een communistische nederlaag, maar door die aanvallen een verscherpt socialistisch herstel. En dat is natuurlijk niet zo mooi. Dat zou tē snel gaan en daardoor aanleiding geven tot latere fouten in organisatie, in bestuur.

Dan zijn er natuurlijk nog meer punten, die in Nederland interessant zijn. Eén daarvan is b.v. voor mij de ontwikkeling van occultisme en al wat daarmee samenhangt: spiritisme, spiritualisme, geheimpleren e.d. Om daar een prognose van te maken is heel eenvoudig. We hebben hier nl. te maken met een wereldtendenz, die pas is ingezet en die positief is.

In de tweede plaats hebben we voor Nederland te maken met een 144-jaarcyclus, die ongeveer 20 jaar - zeg 25 jaar - loopt en die ook positief is. Een prognose zou hier moeten luiden:

In de eerste plaats een sterke vooruitgang van de bewuste occulte activiteiten in Nederland.

Wanneer wij daarbij verder rekening houden met het feit, dat dit een heroriëntatie van velen vergt, zou daarnaast moeten worden gesteld: een intensere (maar in vele gevallen geringere) belangstelling voor bepaalde geheimscholen, evenals b.v. voor spiritualistische bijeenkomsten. Dit laatste echter is weer gemakkelijk te controleren, want indien het hiervoor gestelde juist is, dan moet een omkeer plaatsvinden - mogelijkerwijze reeds rond 15 juni, in ieder geval vóór october. En dit zou kenbaar zijn aan grotere en meer openlijke activiteiten met grote belangstelling en toeloop op het gebied van spiritisme, spiritualisme, demonstraties van z.g. gesloten of geheime verenigingen, perspropaganda voor bepaalde inwijdingsscholen. Dus dat gaat wel de goede kant uit.

En dan natuurlijk de economie. Wanneer je de economie van Nederland ziet, dan is ze sterk gebonden aan de economie van de wereld. Nu heeft Nederland al heel veel fasen doorlopen, die vreemd genoeg elders pas beginnen te ontstaan. Vergelijkenderwijs: sociale verzorging, sociaal bestel zijn doorgevoerd in Nederland, in Engeland, in iets mindere mate in België en West-Duitsland en in nog mindere mate in Frankrijk, op een zodanige wijze dat hier practisch het verzadigingspunt van sociale verzorging wordt benaderd, voor zover de mogelijkheden reiken. Maar Australië begint met een nieuwe cyclus op dat terrein. Amerika begint zich nu pas te wenden naar het stadium van steeds grotere regeringszorg - ook voor de persoon (dus gebonden).

De conclusie is hier: wij zijn een slag vóór. En als wij dan die slag voor zijn, moeten wij zeker de terugslag voelen van een ontwikkeling, die achter ons aandraaft. Indien dit grote landen zijn en Nederland is een klein land, zullen wij die weerslag ook zeker ontdekken.

Die weerslag zal zich economisch in de eerste plaats gaan uiten in grotere regeringsbemoeiingen met im- en export dan ooit te voren. Voor Nederland echter gelijktijdig een poging tot vermindering van regeringszorg. Dit zou bepaalde industrieën (en vooral ook kleinere industrieën) wel wat moeilijkheden kunnen bezorgen. Er zou sprake kunnen zijn van een ruimere arbeidsmarkt.

Dan gaan wij verder kijken. Wat hebben wij nog meer? Nu zouden we

kunnen zeggen: Gezien de veranderingen in de loop van Uranus en Saturnus, de kleine variant in tijdswaarde, kunnen wij het daarnaar ook nog bepalen. Maar dat laat ik er buiten. Ik ga nu verder uit van: Wat gebeurt er nog meer? Redelijk is aan te nemen dat er grote onrust en zelfs onlusten gaan ontstaan. Oorzaak: de directe tegenstelling tussen organisatie (vooral arbeidersorganisatie), die deel is geworden van de regering (althans tracht daar deel van te zijn) en de behoeften van de kleinere groeperingen om voor hun eigen belangen op te komen, zoals zij die zien.

Gevolg: vermindering van werkzekerheid, zoals die op het ogenblik bestaat en zeer waarschijnlijk in het begin een verdere slag van de loon- en prijsspiraal. Die geldontwaarding heeft dan tevens haar invloed op het spaarwezen. Wij kunnen b.v. gemakkelijk gaan speculeren en zeggen, dat wanneer een sterker oplopen van de prijzen als nog gebeurt, de besparingen op lange termijn binnen een jaar zijn teruggelopen tot ten hoogste 2 à 3 % van het totaal door het Nederlandse volk gespaarde bedrag. Wanneer beleggingen plaatsvinden, zullen deze over het algemeen niet meer in obligaties worden belegd maar in aandelen. Een opleving van de Beurs zou hiervan het gevolg kunnen zijn.

Aanduidingen daarvoor? Alweer heel eenvoudig. Als u regelmatig de staatjes van de Nederlandse Bank leest en u komt tot de conclusie dat verschillende malen achtereen - mogelijkerwijze van af augustus, het kan een maand vroeger, het kan een maand later zijn - de bankbiljetten-circulatie te groot is en groter blijft dan normaal, dan weten we dus dat deze ontwaarding met al wat ermee samenhangt plaatsvindt.

Wat de rest betreft, behoef ik u niet veel te vertellen. We werken natuurlijk allemaal naar een zekere nieuwe spanning toe, daaraan ontkomen we niet. En als wij dit nu zien aan de hand van het gehele wereldgebeuren - wij moeten in een periode komen van grote spanningen - dan zal het duidelijk zijn, dat dat op al het voorgaande zijn weerslag heeft, maar het zal in versterkte mate zijn weerslag kunnen hebben op b.v. de beeldende kunst. Als het door mij gestelde juist is, zullen in de komende 18 maanden verscheidene kunstenaars teruggrijpen naar meer conservatieve methoden, terwijl wij daarnaast een soort herhaling zien van bepaalde kubistische, punctuïstische tendenzen zelfs, die men voor het merendeel vergeten waande. De abstracte kunst die ernstig wordt beoefend zal over het algemeen wat minder opkomen; maar wáár zij voortgaat eerder een dessin-karakter dan een kunstwerk-karakter krijgen, als ik het zo mag uitdrukken.

Wat de muziek betreft mogen wij opmerken dat Nederland - wanneer het onder deze spanningen verkeert - voldoende mensen heeft, die deze spanningen kunnen uiten b.v. in muziek. Dan zou te verwachten zijn, dat betrekkelijk modern voor onze Nederlandse opvattingen - maar ja, een Nederlander noemt Bartok ook al modern en Flipse is helemaal iets verschrikkelijks - zeer moderne kunstwerken in meer klassieke vorm zullen ontstaan. Daarnaast zou kunnen worden gesproken van een tendenz in de z.g. hit-parade - om over te gaan tot vlottere liedjes - die het chanson-type gaat benaderen en dus afstand doet van, ik zou haast zeggen, de Nederlandse klompdansstijl, die in zoveel van de populaire Nederlandse muziek nog steeds kenbaar blijft.

Kentekenen ervan? Ach, luister naar de radio, luister naar wat u op straat hoort, kijk naar wat u in de concertzalen voorgezet krijgt. Die veranderingen zullen voor zichzelf spreken. Maar doet u mij één genoeg en beoordeelt u niet de klassieke muziek naar de abonnementsconcerten die worden gegeven. Dat is even onjuist als de Nederlandse kleinkunst en lichte muze te beoordelen aan de hand van een z.g. Songfestival. Nu is het niet te verwonderen dat het Nederlandse lied hier kleine kansen heeft, want het woord zelf zegt het reeds.

Er is weinig plaats voor een Nederlands lied in een feest, dat begint zich aan te kondigen met een Engelse naam om daarna zeer internationaal zichzelf een festival te noemen.

In de literatuur mogen wij een terugkeer tot een pessimisme verwachten met waarschijnlijk een tendenz tot nog meer journalistieke stijl, dan tot op heden reeds gevolgd. Schrijvers van naam zullen in de komende maanden zeer waarschijnlijk al romans doen verschijnen (die zijn dus ten dele reeds nu geschreven), die opvallen doordat zij de meer literaire inslag trachten te verloochenen. Rauwheid en realisme zullen hier voorlopig nog de boventoon voeren.

U ziet, we kunnen aan de hand van zo'n overzichtje een aardig beeld van het Nederlandse volk krijgen van wat er eigenlijk gaat gebeuren. Dat Nederlandse volk gaat geen gemakkelijke dagen tegemoet. Het zal in vele gevallen een beetje flinkere houding moeten aannemen. Het zal moeten voorkomen dat het door de knieën gaat. Men zal meer afstand moeten doen van het al te zeer geregelde en op schrift vastgelegde en daarvoor moeten gaan improviseren. Maar het geheel van de situatie geeft aan, dat Nederland zeer waarschijnlijk ten slotte daarbaten uit zal kunnen trekken, zodat de algehele toekomst voor Nederland gezien niet al te ongunstig is.

Hier hebt u nu een idee van een prognose. U kunt natuurlijk die prognose ook over kleinere of grotere groepen stellen. U kunt haar stellen over het verloop van een topconferentie. En dan kunt u zeggen: Zolang het hier gaat om blanke staatshoofden, die gedreven worden door een gemeenschappelijke angst voor een groeiende macht der kleurlingen, zullen zij tot uiterlijke overeenkomsten geraken, maar deze nooit volledig volvoeren. Eerst wanneer het dreigende gevaar zich inderdaad toont, kan worden verwacht dat zij zullen overgaan tot een merendeels agressief bondgenootschap, waarbij zij trachten de door hen tot nu toe onderworpen delen van de wereld in toom te houden.

En zo gaan we verder. Ik heb dit nu op een zeer algemene basis voor u gedaan. Ik wil u ook nog eens herinneren aan die regel van 3. Wanneer een aantal gebeurtenissen gelijk of ongeveer gelijk plaats heeft en wij zien dat 1 en 2 in een bepaalde richting gaan, dan kunnen wij aannemen dat 3 zich in die richting zal voortzetten. De gebeurtenissen gaan als golven rond de wereld. Hebben wij te maken met een bepaalde reeks van ongeveer gelijksoortige gebeurtenissen, dan kunnen wij - rekening houdende met de tussenliggende tijd - komen tot de conclusie, dat soortgelijke gebeurtenissen op een gelijke afstand verder in de reeds gevolgde richting kunnen worden verwacht.

Het is geen kunst om een prognose te maken, vrienden. Het is wel een kunst om je gegevens zo eerlijk en zonder vooroordeel te stellen, dat de conclusie die je trekt zonder eenzijdigheid de werkelijke en de ware toestand weergeeft. Is men echter tot dit laatste in staat, gebruikt men alle correcties die mogelijk zijn, dan zal men tot de conclusie moeten komen, dat practisch elke mens zoveel van de toekomst kan voorzien, dat hij reeds in het heden zijn gedrag kan gaan regelen aan de hand van de ontwikkelingen die plaatsvinden, waardoor elke tijd en elke toestand hem in een gunstige positie zal aantreffen en hem zal zien staan bereid tot en in staat tot een strijd en een overwinning. Dit neemt niet weg, dat de mens in het heden moet leven en niet in de toekomst. Maar de kennis, die een kleine prognose ons vaak geeft, is meer dan voldoende om ons gedrag in zoverre te wijzigen, dat wij in het heden reeds de basis leggen voor een onaantastbaarheid, die nu misschien slechts ten dele maar in de toekomst ten zéérste noodzakelijk zal zijn.

-:-

HET VERBORGEN WERELDBESTUUR.

Na al het vele dat er is gezegd over de Witte Broederschap, over de krachten van de geest die op deze wereld inwerken, is het misschien wel eens interessant om na te gaan op welke wijze deze onzichtbare krachten op de wereld werken, wat hun invloed-bereik is en bovendien op welke wijze zij zichzelf organiseren en proberen een bepaald schema of plan te volvoeren.

Dan moet ik allereerst beginnen met vast te stellen, dat "Witte Broederschap" een verzamelnaam is. Het is dus niet één genootschap of één groepering, maar het is een naam die meer en meer wordt gebruikt om aan te geven een grote bond, waarin vele groeperingen en orden (zoals b.v. de onze) zijn ondergebracht. Deze groepen hebben alle een eigen instelling. Die instellingen kunnen lopen van bijna benepen religieus tot uitermate vrijzinnig; van op het sufvervelende af tot het zeer spectaculaire toe. Elke groep heeft daarbij een eigen taak en eigen functie, want binnen het geheel neemt elke groepering deel volgens haar eigen inzichten en vermogens. Zij houdt zich echter bij de beïnvloeding in de eerste plaats aan de groot-cosmische wetten; in de tweede plaats aan hetgeen onderling is overeengekomen in de z.g. Raad, waarin dus de Witte Broederschap met de hoogste entiteiten plus de stoffelijke vertegenwoordigers daarvan - al dan niet in de geest aanwezig - gezamenlijk besluiten, hoe men in de komende tijd zal gaan handelen.

De indeling doet een klein beetje denken aan die van een staat. Wij kunnen spreken over districten. Zoals in Azië gewerkt wordt, kan b.v. niet in Europa gewerkt worden. En de benadering, die in deze beide gebieden nog aanvaardbaar is, zou niet passen in de Ver. Staten of in Australië. Het is dus duidelijk, dat de groeperingen a.h.w. de posten verdelen. Daarbij komen groepen voor, die zuiver plaatselijk zijn en zich dus binden aan b.v. een enkel medium of een enkele groep met meer mediums.

Daarnaast komen groepen voor als de onze, die - in bepaalde gebieden met één medium werkende - toch een aantal verschillende streken trachten te helpen en te beïnvloeden; en groeperingen die geen aparte groepen op aarde in de stof trachten te vormen, maar die op alle mogelijke wijzen inwerken op een ieder, die daarvoor binnen hun eigen werkterrein vatbaar is.

Ik sprak over de werkers van de Witte Broederschap in de stof. Dit zijn geen buitengewone mensen. Zij hebben natuurlijk een bepaald geestelijk peil bereikt en zij zullen deel hebben aan dit genootschap en aan deze werking, voor zover dit voor hen persoonlijk krachtens hun bewustzijn mogelijk is. Maar hoogstaand-zijn in geestelijk opzicht wil nog niet zeggen, dat je nu ook een bepaalde denkrichting moet volgen of dat je een bepaalde ontwikkeling moet bezitten volgens stoffelijke maatstaven. Wij kunnen deze werkers vinden tussen de primitieven; een medicijnman b.v. of een wijze. Wij kunnen hen vinden in de beschaving; even zo goed de man die de gasmeter komt opnemen, als misschien de staatsman die op een vreemde wijze voortdurend besluiten neemt, waar de doorsnee het eigenlijk niet mee eens, maar waar ieder later dankbaar voor is.

Natuurlijk kennen wij ook de z.g. geestelijk werkenden, die toch in de stof leven. Hieronder telt men de z.g. Meesters, die elk voor zich - vooral in Azië - groepen vormen, aan wie zij geestelijk onderrecht geven en daarnaast vaak ook enige lichamelijke training. De grote raadslieden zijn over het algemeen entiteiten, die op aarde geleefd hebben, daar soms in de stof of in de geest nog terugkeren

en er voortdurend mee in verband staan, maar toch niet meer moeten worden gerekend te behoren tot de aarde of de lagere sferen, waar zij krachtens hun bewustzijn behoren in dat gebied, dat wij zo vaak omschrijven als "het Witte Licht". Het is dus een zeer samengestelde Raad.

De werking van deze Raad is afhankelijk van wat men noemt "de uitstorting van krachten". De uitstorting van krachten, die in de Wessac vallei wordt gesymboliseerd en wordt geconcretiseerd voor de lagere leden, is niets anders dan het gebruikmaken van het goddelijk Licht en dit doen inwerken op de wereld en op ieder van de leden, die dus willen trachten de goddelijke Wil op aarde te vervullen. Hierbij wordt dan tevens een reeks van problemen gesteld; en in een raad, die meestal wordt gehouden na deze bijeenkomst, worden ze opgelost. De raadgevers (de hoogste geesten dus) geven hierbij een adviserende stem en er wordt meestal naar hen geluisterd. Zij hebben echter geen volledige of directe zeggenschap. De groepen uit de geest werken met de stoffelijke groepen samen op basis van gelijkheid, zodat zij allen eigenlijk gelijke rechten hebben en ook een soort gelijke stem. De inzichten die men uit het licht verworven heeft worden dan gebruikt om - in overeenstemming met wat men onderling heeft besproken en wat elke groep voor zich denkt - een reeks van regels, een soort reglement vast te leggen. Dit reglement wordt onderscheiden in z.g. eeuw-maatregelen, d.w.z. maatregelen met een looptijd van tenminste 100 jaar en de z.g. jaar-maatregelen, d.w.z. besluiten die juist voor het lopende jaar worden genomen en die dus aan het einde van dat jaar altijd weer moeten worden herzien.

De wetgeving bestaat in de eerste plaats uit de cosmische wetten. Ik kan u hier niet het volledige reglement gaan opsommen dat aan die cosmische wetten is gekoppeld, maar wil u alleen een inzicht geven in de hoofdregels, die hier gelden.

In de eerste plaats: Het erkennen van het wezen Gods - ongeacht op welke wijze - is het doel van elk levend wezen. Het bevorderen van dit erkennen Gods is het doel van een ieder, die inzicht heeft gekregen in de band, die tussen alle levende wezens bestaat.

In de tweede plaats: Elk levend wezen heeft een eigen en vrije wil. Het zal krachtens die wil moeten werken en mag in de uitoefening van die wil niet gehinderd of belemmerd worden. Zou het door omstandigheden noodzakelijk zijn iemand tijdelijk uit te schakelen of diens wilsvermogen te beperken, zo dient daarvoor volledige compensatie te worden gegeven en zal een volledig vergoeden van alle mogelijke afwijkingen noodzakelijk zijn.

In de derde plaats: Alles ontstaat uit oorzaak en gevolg. Het is onze taak de houding van de mens t.o.v. gevolgen, die uit het verleden voortvloeien, zozeer te wijzigen, dat de oorzakelijkheid daardoor wordt gericht op de juiste wijze.

Er zijn natuurlijk nog meer artikelen, maar deze zijn genomen onmiddellijk uit de cosmische regels, waaraan wij ons allen onderwerpen. Daarnaast bestaat een soort reglement. We zouden kunnen zeggen: het voorgaande is de grondwet en nu hebben ^{we} het burgerlijk wetboek van onze groepen. Voor de geest staat daar o.m. in, dat de groepen in de geest niet genoodzaakt zijn met elkaar samen te werken, tenzij door het niet-samenwerken de doeleinden van de Witte Broederschap zouden worden geschaad. Het is dus duidelijk, dat wij als groepen over elkaar wel eens kunnen zeggen: "Nu ja, eigenlijk deugt dat niet helemaal"; of: "Nu ja, eigenlijk zijn wij het daar niet helemaal mee eens." Maar dat neemt niet weg, dat we het op bepaalde hoofdpunten allen eens zijn en op onze eigen wijze voortdurend ook datzelfde naar voren trachten te brengen.

Dan geldt verder: Als in de Raad maatregelen zijn genomen, zo onderwerpt elke groep, die zich heeft bekend tot de Witte Broederschap, zich aan deze maatregelen en zal - ongeacht haar instellingen - niet tegen het besluit in mogen handelen.

Verder is het onze groepen toegestaan de mensen op te voeden tot occultisme, kennis der witte magie, het zelf betreden van geestelijke sferen en ruimten; daarnaast het gebruik van elke mogelijkheid, die in het wezen schuilt.

Dit houdt dus voornamelijk voor ons in: de geestelijke mogelijkheden. Het is daarbij belangrijk zoveel mogelijk de vrijheid van deze mens te bevorderen. Hoe vrijer hij in het leven staat, hoe beter dit voor hem is. Dientengevolge zal de geest in de eerste plaats trachten de mens zo vrij mogelijk te stellen in zijn leven.

En dan zijn er nog een hele reeks kleinere artikelen, die o.m. bepalen, welke nadruk moet worden gelegd bij een beschouwing van het Goddelijke en op welke wijze men in geen geval zal mogen werken, b.v. dus door bepaalde stoffelijke werkingen te doen plaatsvinden onder geestelijke invloed. Dit is ons verboden.

Dat is dan zo'n beetje ons burgerlijk wetboek en daar zit natuurlijk ook een soort wetboek van strafrecht aan vast. Dit bepaalt hoe een groep, die b.v. tegen de vrije wil van de mens in deze in beslag heeft genomen, daarvoor boete zal moeten doen; hoe het evenwicht kan worden hersteld, indien men dit door de één of andere noodzaak heeft verstoord bij een direct ingrijpen in de stof.

Er bestaan dan verder reglementen omtrent hulp, die aan mensen mag worden gegeven en de wijze, waarop deze onder bepaalde omstandigheden mag worden uitgedrukt. Dat klinkt misschien vreemd. Maar als u werkelijk hulp nodig hebt, dan mogen we u toch niet altijd zo maar verschijnen en wij mogen niet zo maar tot u gaan spreken. Daar bestaan bepaalde regels voor.

Voor de leden in de stof bestaat als hoofdregel wel, dat zij zichzelf niet te kennen mogen geven voor dat, wat zij zijn, tenzij in opdracht.

Daarnaast: dat zij zich dienen te houden aan bepaalde leefregels, die zijn voorgeschreven. Leefregels, die overigens niets te maken hebben met menselijke zeden of moraal of zelfs voedingswijze, maar die gebaseerd zijn op het bewaren van een zeker innerlijk evenwicht, bepaalde gedachtenoefeningen en wat daarbij hoort.

Stoffelijke leden hebben verder de taak elke broeder die zich te kennen geeft bij te staan ten koste van alles, dus ook eigen bezit of eigen leven. En zij nemen verder de taak op zich om, wanneer dit gewenst wordt, aanwezig te zijn - hetzij in de stof, hetzij door uittreding in de geest - op elke bijeenkomst of raadsvergadering, die door 't bestuur (dat is dus de dagelijkse Raad van de Witte Broederschap) noodzakelijk wordt geacht.

De z.g. jaar-maatregelen en eeuw-maatregelen luiden natuurlijk weer een beetje anders. Je zou ze moeten zien als het werkschema van de departementen. Ik kan u natuurlijk niet precies gaan vertellen wat nu die maatregelen zullen zijn in dit komende jaar, maar ik wil er enkele noemen die mogelijk zouden zijn, zij het niet voor dit jaar dan voor vorige jaren of komende jaren.

Eeuw-maatregelen kunnen b.v. inhouden: het tijdelijk ontwikkelen van sterk godsdienstig gevoel of het afremmen daarvan. Het breken van een technologie of het doen opbouwen daarvan. Het brengen van veranderingen in de bevolkingsstand door veranderingen in mentaliteit en wat dies meer zij. Dergelijke schema's lopen dus over een lange periode, vragen vaak langere aanloopperiodes en zijn gebaseerd op cosmische cycli, die dus de invloeden van de... ja, ik zou moeten zeggen: van de

sterren en de planeten...mede gebruiken om iets te bereiken. Bij de jaar-maatregelen is dit anders. Een jaar-maatregel kan inhouden: Het uischakelen van een staatsman, hetzij door dood hetzij door ziekte, waarbij - dat moet u wel begrijpen - vergoeding moet worden gegeven volgens de reglementen. Het doen optreden van bepaalde weerscondities. Het inspireren van mensen tot een bepaalde gedachtengang. (Wat dat betreft hebben wij het afgelopen jaar een heel mooie taak gehad. Ik weet niet, of u gemerkt hebt hoe vaak in het afgelopen jaar en ook tot nu toe het woord "verdraagzaamheid" overal is komen opdrukken. Verdraagzaamheid hoort u steeds meer in allerhand verbanden en allerhand zin.)

Zo kan dan verder b.v. worden besloten om een bepaalde epidemie, die dreigt te ontstaan, tegen te gaan dan wel te bevorderen.

Er kan worden besloten om aan een aantal personen waarschuwingen te doen toekomen aangaande natuurverschijnselen of stoffelijke ontwikkelingen.

Ook kan echter worden besloten zelfs helderzienden en mensen, die dus een tweede gezicht bezitten, te belèten bepaalde consequenties te zuiver te zien. Hier is het geen belemmering van de vrije wil maar dus wel een beïnvloeding door het verminderen of vermeerderen van mogelijkheden.

En ten laatste wordt heel vaak het besluit genomen om in een zeker jaar een groep (een geloofsgroep, een politieke groep, een economische groep) te steunen. En daar worden vooral pressie-groepen voor gebruikt, dus groepen die op anderen pressie trachten uit te oefenen, omdat men daarmee dan meent in de richting te komen van een wereldgebeuren, dat de bewustwording aanmerkelijk bevordert.

Zo is er dus een geheel systeem opgebouwd en de verborgen regering (het verborgen bestuur van de aarde) mag dan ook niet worden onderschat. Het is een bestuur, dat - evenals vele regeringen - in de eerste plaats let op het algemene doel en daarbij het welzijn van het geheel zeker zal stellen boven dat van een bepaalde groep of een eenling. Toch zullen de instanties - als ik ze zo mag noemen - ook graag elke eenling ten dienste staan, tenzij dit in strijd zou zijn met het doel van de Orde, van de groep, van de Broederschap. De invloed van deze geheimzinnige regering, deze verborgen regering, is zo groot, dat zij in vele gevallen kan beslissen over het al dan niet optreden van een oorlog; dat zij vaak de gevolgen van aardbevingen kan vergroten of verminderen; het optreden van orkanen en andere atmosferische verschijnselen kan stimuleren of remmen; terwijl zij daarnaast in vele gevallen zelfs in staat is de staatslieden zozeer te beïnvloeden - althans hun zodanige denkbeelden voor te leggen - dat daardoor hun politiek of hun gedragsregels aanmerkelijk kunnen worden gewijzigd.

De macht van de Witte Broederschap en al, hetgeen daaronder begrepen is, is zeer groot. Zij wordt echter met uiterste terughoudendheid gebruikt. Want het is niet de bedoeling dat de Witte Broederschap de mensheid voert tot bewustwording, maar dat elke mens zelf de inwijding ondergaat en tot absolute bewustwording komt. De steun, die deze Broederschap daarbij verleent, is natuurlijk zeer groot en zij maakt het menigeen mogelijk ver boven zijn eigen middelen te werken. Men stelt u vaak in staat een taak te vervullen door u mensen te doen ontmoeten, u boekwerken in handen te spelen etc., zodat u op het juiste oogenblik in staat zult zijn een ander het juiste woord te geven.

Er wordt overigens geen enkel onderscheid gemaakt tussen geloof, politiek inzicht of sociale rang, ras e.d. Zoals in de Broederschap alle rassen en alle soorten entiteiten zijn verenigd, mits zij naar het licht streven, zo zal al wat naar het licht streeft op aar-

de door dit geheimzinnig bestuur a.h.w. geestelijk gesubsidiëerd worden. De macht die men gebruikt wordt alleen gebruikt om u persoonlijk verder te laten gaan. Ik zou haast zeggen: het is een soort zelfonderricht-systeem, waarbij de wereldregering (deze verborgen wereldregering) zorgt dat de mens steeds over voldoende materiaal tot bewustwording beschikt.

Gezien uw vraag naar het ontstaan van deze groepering, wil ik kort het volgende opmerken:

In het vroeg-Lemurisch tijdperk waren er lichtende krachten, die in stoffelijke vorm hun bewustwording op andere planeten hadden doorgemaakt. Zij traden op als goden voor de zeer eenvoudige mensen en gaven leiding aan deze door hun instincten nog geheel beheerste stammen.

Later treden deze lichtende krachten op als helpers en leiders, b.v. in de Atlantische periode, waar zij de geestelijke krachten zijn, met wie de witte magiërs het meest in verband staan. Later blijken de overgeganen, die behoorlijk geestelijk inzicht hadden verworven en dus niet meer of althans niet binnen korte tijd behoeften te incarneren, daaraan mee te werken. Er ontstaat langzaam maar zeker een kern van bewuste en vaak hoog-bewuste geesten, die gezamenlijk dus trachten op aarde de condities te wijzigen. Naarmate de aarde ouder wordt en de mensheid ouder, vergroot deze groep zich aanmerkelijk.

Ondertussen zullen vele geesten, die op andere planeten reeds geleefd hebben, voordat deze aarde bestond, incarneren om een bepaalde taak als mens te volbrengen. Deze zijn het vooral, die op het ogenblik de grote leiders van de groep uitmaken, waar zij - zo nodig - nog in stoffelijke vorm kunnen optreden en dus met het menselijke méér bekend zijn (en vooral met de menselijke impulsen) dan degenen, die leefden op een andere wereld en dus het geestesleven van de mens niet volledig kunnen volgen, zeker niet in zijn stoffelijke vorm met al zijn sentimenten.

De kleine groepen, die geestelijk werkten, vormden oorspronkelijk gesloten inwijdingsscholen, die langzaam maar zeker deel gingen uitmaken van bepaalde godsdienstige groeperingen, zodat wij aan bepaalde tempels inwijdingsscholen verbonden zien. Daarnaast bestaan de filosofische inwijdingsscholen, die op dezelfde wijze worden geholpen en geïnspireerd.

Naarmate de wereld meer het heden nadert, blijkt echter dat de openbaringen die zijn gegeven, de krachten die men de mensheid heeft geschonken, worden misbruikt en besluit men vele kleinere groepen in te zetten, die gezamenlijk zullen trachten de mensen te helpen. In het begin gaat dit inspiratief. Zelfs zien wij binnen een kerk een oudere geest - ofschoon hij op aarde dus het eerst incarneerde als mens - terugkeren, die b.v. in de katholieke kerk tracht een herleving van de ware christelijke gedachte te veroorzaken. Ook in andere godsdienstige groeperingen zien wij hetzelfde. Het blijkt, dat ook dit niet voldoende is. Men begint dan met het inspireren van filosofen. Dit geeft echter aanleiding tot veel geharrewar en strijd, terwijl de werkelijke zin voorbij wordt gezien.

Zo besluit men rond 1800 over te gaan tot nieuwe activiteiten, waarbij i.p.v. de vroegere orakels nu gebruik zal worden gemaakt van media. Dit ontwikkelt zich betrekkelijk langzaam, maar rond 1850, 1860 kan worden gezegd, dat het primitief spiritisme begint. Daarna wordt - ook dank zij enkele meer ingewijden - een reeks manifestaties gegeven, die voor een denkend mens althans een bevestiging kunnen inhouden van de geestelijke achtergrond van hetgeen in het spiritisme optreedt.

Naast het spiritisme begint men rond 1870 met een kerkelijke en sociale hervorming, waarbij wederom dus op zuiver stoffelijke basis wordt gewerkt.

Het geheel kan in deze tijd worden geacht te bestaan uit groepen, die zuiver kerkelijk werken; groepen die zich richten tot de denker, de z.g. nuchtere denker en de filosoof; groepen die zich bezighouden met spiritisme, esoterie en geheimschool; daarnaast bepaalde groeperingen, die zich uit de geest zullen inspannen voor wat ik wel mag noemen "stoffelijke vernieuwing". Allen tezamen vormen deze groepen dus wat wij thans noemen de Witte Broederschap.

Zou men haar eerste ontstaan willen nagaan, zo kunnen wij - gezien de naam - stellen dat dit is gebeurd in Atlantis. Zouden wij echter willen afgaan op de geestelijke leiders, die voor deze groep in het begin reeds noodzakelijk bleken, dan zouden wij waarschijnlijk ongetelde millioenen jaren verder terug moeten tellen en het leven op andere planeten mede moeten betrekken in de geschiedenis.

Het einde van de Witte Broederschap zal komen op het ogenblik, dat het merendeel der mensheid een zodanig innerlijk evenwicht en een zodanig geestelijk bewustzijn heeft verkregen, dat geen direct ingrijpen en geen verlenen van algemene bijstand of lessen meer noodzakelijk zal zijn. Het uiteenvallen van de Broederschap houdt dan in, dat degenen die daartoe in staat zijn eventueel elders op andere planeten hun taak hernieuwd zullen opvatten, terwijl velen ook als raadsliden vrijwillig bijstand blijven geven aan individuen, die op aarde deze bijstand zoeken en inderdaad daaruit profijt kunnen trekken.

--

BEVRIJDING VAN DE GEEST.

Een dichter heeft eens mooi gezegd: "Wanneer mijn lichaam niet meer wetend is, mijn ogen de bloesems niet zien en de wijn fade is geworden in haar kop, zo wiekt als een vogel mijn geest, vergetende de stof en kennende het licht van sferen en de edelstenen, die men sterren noemt."

Bevrijding van de geest is in zekere zin het vergeten van de te grote belangrijkheid, die je hecht aan materie. De banden, die de mens aan de materie binden, de beperkingen van de geest zelf, komen voor een groot gedeelte voort uit een wereld, die niet eens waar is, niet eens echt bestaat.

Om weer te citeren:

"Waar maya haar sluiers werpt en haar spiegelbeelden als fata morgana vergaan, daar droomt de mens en noemt zijn dromen werkelijkheid. Zo ontglijdt hem de vrijheid van zijn en van gaan en is hij gebonden aan banden, fijner dan spinrag, maar door hem gemaakt tot iets, dat sterker is dan de ketenen der eeuwigheid zelve."

Wij maken van ons leven heel vaak een warboel, geestelijk zowel als stoffelijk. En wij doen dat niet bewust, wij doen dat niet, omdat wij verwarring willen, maar omdat wij niet in staat zijn waarheid en werkelijkheid te onderscheiden van de dromen, die in ons leven, van de waandenkbeelden, die anderen ons voorzeggen.

Bevrijding van de geest is het zoeken naar vrijheid. Niet door het verwerpen der banden maar door het vinden van de juiste band, de juiste vrijheid.

Men meent vaak dat de geest in de stof is geketend. Maar schreef

reeds niet een oude Egyptenaar:

"Wanneer Ba en Ka rusten en Osiris opstijgt, dan wiekt mijn wezen uit en kent oneindigheden, treedt voor de zon, de Vader en de troon en keert weer terug tot in zijn woon, naar eigen kiezen, vrij en toch gebonden aan zelf gekozen taak."

En zoals de stem van Egypte klinkt, zo is de waarheid. Uw geest is niet gebonden aan uw lichaam. Zij woont daarin, maar zij is vrij. Haar bevrijden betekent niet haar veranderen. Maar het betekent haar haar rechten geven en in doen treden in de ware wereld.

Echter zijn er velen, die geklaagd hebben over de waan. Of wij de vaak zo pessimistische Omar Chayâm nemen, of wij de oude dichters van Egypte of India nemen, zij allen klagen over hetzelfde: "Ik ken nog niet de werkelijkheid en zoekend naar vrijheid en licht vind ik nieuwe banden en ben gebondener dan toen ik naar mijn vrijheid begon te zoeken."

En zij hebben gelijk. Want vrijheid betekent afstand doen van dogma, betekent afstand doen van elke vooropgezette voorstelling, afstand doen van elke angst, van elke honger naar bezit, ja, ten slotte van elke begeerte, buiten die van één-zijn.

De geest wordt bevrijd op het ogenblik, dat zij de werkelijkheid aanvaardt. Op het ogenblik, dat zij - uitbarstend a.h.w. - doordringt de nevelen van schijn, die haar omgeven, dat zij met lichtende flitsen verbrijzelt de wallen van vooroordeel, die zij eens rond zich bouwde en zegt: "Ziet, hier is mijn God, mijn werkelijkheid."

Maar het is voor ons allen een lange weg om die geest te bevrijden. Het is geen bevrijding zoals het feest, dat gij gaat vieren. Geen stampende troepen, geen grote wapens, geen krachten van buitenaf zijn in staat de geest te bevrijden. Dat kan zij alleen zelve, wanneer haar bewustzijn zo groot is geworden, dat zij - besëffend hoe zij is omringd door waan - zelf een vrijere wereld bewust zoekt en betreedt.

Maar voor ons allen komt de tijd, de tijd van de bevrijding van de geest. En dan is het beeld misschien wel als dit klein gedicht:

"Zwart getekend, verknot tegen de wolken.....de boom.

Brekend in de storm, gegeseld door de winden.....de boom.

Drinkend de zon, grijpend in de aarde, zoekend ten hemel....

de boom.

Bloesem uit wat dood scheen, blad dat schaduw geeft, leven uit het zwarte duister geboren.....de boom.

En eeuwigheid.

Hierin ligt alles."

Soms lijkt het, alsof wij gevangenen zijn van de wrede waan, die met ons speelt; maar die tijden gaan voorbij.

Soms lijkt het, of bitterheid en leed juist in deze waan ons zullen kluisteren; maar wij drinken de ervaring ervan.

Soms lijkt het, of de zon en het licht der waarheid, wanneer het ons een ogenblik beschijnt, ons verblindt en verschroeit en weg zal doen vluchten; maar wij drinken het licht in. En voor wij het weten is de schijnbare dood van de gekluisterde geest geworden tot het ontpoppen, het langzaam tot bloei en groei komen van een geest, die bewust levend deel heeft aan de waarheid.

Bevrijding van de geest is een fase, die wij allen op onze weg zullen ontmoeten.

Bevrijding van de geest is niet gebonden aan de stof of aan een sfeer maar aan het begrip van de innerlijke wereld.

Wie het licht in zich voortdurend begrijpt, zal de vruchten van dit licht in zich dragen en daarin vrijheid vinden. En deze belofte van vrijheid moet ons een sterkte en steun zijn in dagen, dat wij nog gekluisterd worden, omdat wij de waarheid niet begrijpen en de waan de werkelijkheid noemen.